

Izuzevši najmlađe naslage, vidimo u Dalmaciji rijetko gdje posve vodoravno naslagane slojeve; većim dijelom su nagnuti. Kod nagnutih slojeva razlikuje se smjer brazdenja, t. j. crta izmed nagnutog sloja i horizontalne ravnine, te padanje ili naklon slojeva, kut naklona i slojna ploha.

Smjer brazdenja i kut naklona, što je oboje važno koli za rudara, toli za geologa, određuju se pomoću rudarskog ili geologijskog kompasa.

Ima li se nekim naslagama odrediti brazdenje, tada ćemo postaviti crtu, kojom je na kompasu označen smjer S—J usporredno sa slojnom plohom, no tako da kompas leži u vodoravnom položaju. Pošto se magnetska igla uvijek stavlja smjerom S—J, to će razlika izmed crte S—J na kompasu i položaja igle označiti smjer brazdenja.

Naklon sloja t. j. kut, što ga stvara sa horizontalnom ravinom, nađe se pomoću klinometra (kutomjera), koji je razdijeljen na 1—90 stupnjeva.

Na geologijskim se kartama označuje brazdenje nekog sloja sa crtom, koja leži u smjeru, što smo ga našli kompasom, a smjer padanja označuje strjelica okomita na brazdenje na pr. $\begin{matrix} S \\ | \\ J \end{matrix}$ Z pa se uz to još može pripisati kut naklona; brazdi I—Z pada S—J. Znak + označuje vodoravne slojeve. Znakom — označuju se slojevi, koji ne padaju ni prema sjeveru ni prema jugu, t. j. da stoje o k o m i t o ili n a g l a v i.